

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 V 029118 22 Gž i
Broj: 11 0 V 029118 22 Gž 2
Banjaluka, 01.3.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Senada Tice, kao članova vijeća, u vanparničnoj stvari predlagača U.U.L.D.B. (S.B.) sa sjedištem u Nj., koga zastupaju punomoćnici: I.P., E.K. i A.H., advokati iz S., protiv protivnika predlagača G. d.o.o. S., radi priznanja stranih sudskih odluka, odlučujući o žalbama protivnika predlagača izjavljenim protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 V 029118 21 V od 16.12.2021. godine i rješenja istog suda o ispravci, broj: 11 0 V 029118 21 V od 20.01.2022. godine, na sjednici održanoj 01.3.2022. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalbe protivnika predlagača se odbijaju i potvrđuje rješenje Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 V 029118 21 V od 16.12.2021. godine i rješenje istog suda o ispravci, broj: 11 0 V 029118 21 V od 20.01.2022. godine.

Odbijaju se zahtjevi predlagača za naknadu troškova sastava odgovora na žalbe, u ukupnom iznosu od 2.106,00 KM.

Obrazloženje

Rješenjem broj: 11 0 V 029118 21 V od 16.12.2021. godine i rješenjem o ispravci tog rješenja broj: broj: 11 0 V 029118 21 V od 20.01.2022. godine, Okružni sud u Banjaluci je priznao i utvrdio izvršnost stranih sudskih odluka, tako da proizvode pravno dejstvo u Bosni i Hercegovini i to:

Presudu zbog propuštanja Radnog suda u W. broj: ... od 5.3.2018. godine, kojom je odlučeno:

„Presudom se tuženi obavezuje tužitelju isplatiti 5.973,25 EUR (riječima: pet hiljada devetsto sedamdeset i tri i 25/100 Evra) plus kamate u visini od 1% za svaki započeti mjesec iz iznosa u visini od 11.986,12 Evra od 01. jula 2017. do 01. februara 2018. godine, te iz iznosa u visini od 5.973,25 Evra počevši od 01. marta 2018. godine“ i

Drugu presudu zbog izostanka suda za radno pravo u W. broj: ... od 11.12.2019. godine, pravosnažna 2. aprila 2020. godine, kojom je odlučeno:

„Žalba tuženog koja je podnesena 03.12.2018. godine protiv presude zbog izostanka donesene 05.3.2018. godine se odbacuje“.

Obavezan je protivnik predlagača da predlagaču nadoknadi troškove postupka priznanja strane sudske odluke, u iznosu od 1.702,00 KM, dok je zahtjev preko dosuđenog iznosa, odbijen kao neosnovan.

Naprijed navedena rješenja - o priznanju strane sudske odluke i o ispravci tog rješenja - pobija protivnik predlagača zasebnim žalbama, obe izjavljene zbog povrede postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana rješenja ukinu i predmet vrati istom sudu na ponovni postupak, a žalitelju vrati iznos plaćene takse na žalbu.

Protivnik predlagača je odgovorio na obe žalbe i predložio da se odbiju kao neosnovane, a protivnik predlagača obaveže da mu naknadi troškove sastava odgovora na žalbe.

Žalbe nisu osnovane.

Pravosnažnim, naprijed navedenim presudama Radnog suda u W., obavezan je tuženi (u ovom postupku protivnik predlagača) da tužitelju (u ovom postupku predlagač) isplati iznos glavnice od 5.973,25 Evra, kamatu od 1% mjesečno, za period od 01.7.2017. do 01.02.2018. godine obračunatu na iznos od 11.986,12 Evra i kamatu od 1% mjesečno počev od 01.3.2018. godine obračunatu na iznos od 5.973,25 Evra.

Predlagač je dana 19.4.2021. godine, zatražio priznanje tih odluka kako bi proizvodile pravno dejstvo i u RS.

Prijedlog je, zajedno sa presudama, čije priznanje se traži, snabdjevenim klauzulom pravosnažnosti, dostavljen protivniku predlagača na izjašnjenje. On se očitovao (03.7.2021. godine) tako što mu se usprotivio, pogrešno ističući da nema potvrde pravosnažnosti i izvršnosti (koja i ne mora postojati kao posebna potvrda ako je ta klauzula stavljena na samoj odluci čije priznanje se traži), da mu nije uručen poziv pa mu je tako onemogućeno raspravljanje pred stranim sudom, te da ne postoji uzajamnost u vezi sa priznanjem stranih sudskih odluka između RS i zemlje čiji sud je donio presude čije priznanje se traži, o čemu da je stavio upit Ministarstvu RS ali da još nije dobio odgovor.

Dokazujući da su prigovori protivnika predlagača neosnovani, predlagač je dostavio dokaz da je strani sud o postupku koji je okončan navedenim presudama, slanjem poziva i tužbe na odgovor, obavijestio protivnika predlagača (kao tuženog) o postupku koji je rezultirao donošenjem tih presuda i to u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, koji je proveo Osnovni sud u Gradišci, povodom čega je formiran predmet broj: broj 72 0 P 064029 17 Mpom, iz čijeg sadržaja se jasno vidi da je protivniku predlagača (kao tuženom) dostavljen poziv, uz tužbu, za ročište za dan 05.3.2018. godine, i da je on, štaviše, sačinio i odgovor na tužbu, što je

sve, putem međunarodne pravne pomoći, dostavljeno sudu koji je donio predmetne odluke, kako je jasno i argumentovano obrazložio prvostepeni sud.

Kod takvog stanja stvari prvostepeni sud je donio pobijano rješenje od 16.12.2021. godine kojim je usvojio prijedlog, uz obrazloženje da su za takvu odluku ispunjeni svi uslovi propisani odredbom člana 86. do 100. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 43/82 i 72/82 – u daljem tekstu: ZRSZ), koji se primjenjuje u Republici Srpskoj na osnovu odredbe člana 458. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP).

Kako su i protivnik predlagača (u žalbi) i predlagač (u odgovoru na žalbu) ukazali da je došlo do greške u pisanju, u smislu da treba da stoji „iz iznosa u visini od 11.986,12 Evra“, a ne „i iznosa u visini od 11.986,12 Evra“, pa je predlagač predložio donošenje rješenja o ispravci, sud je u smislu odredbe člana 195. ZPP, tako i postupio donoseći rješenje o ispravci od 20.01.2022. godine, koje je učinilo jasnim da će se na iznos od 11.986,12 Evra obračunavati navedena zatezna kamata za označeni period, a ne da je protivnik predlagača dužan taj iznos isplatiti predlagaču.

Oba rješenja prvostepenog suda su pravilna. Naime, predlagač je uz prijedlog priložio odluke čije priznanje traži, sa klauzulama o njihovoj pravosnažnosti, po pravu države u kojoj su donesene (član 87. ZRSZ). Protivniku predlagača je - kako slijedi iz obrazloženja odluka čije priznanje se traži, kao i iz sadržaja priloženih materijalnih dokaza i iz stanja predmeta Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 P 064029 17 Mpom - omogućeno da učestvuje u postupku koji je prethodio njihovom donošenju, odgovorio je na tužbu, te je uložio i žalbu protiv prve presude zbog propuštanja, od 05.3.2018. godine, o kojoj je odlučeno drugom presudom zbog izostanka od 11.12.2019. godine (član 88. ZRSZ). Ne radi se o presuđenoj stvari (član 90. ZRSZ). Radi se o novčanom potraživanju i obavezi uplate doprinosa po osnovu rada, pa takva odluka nije u suprotnosti sa Ustavom BiH i RS (član 91. ZRSZ). Protivnik predlagača nije dokazao tvrdnju, pa čak ni argumentovao sumnju da nema reciprociteta, odnosno da ovakve presude domaćeg suda ne bi bile priznate u Nj., pa kako se postojanje uzajamnosti u pogledu priznanja strane sudske odluke pretpostavlja sve dok se ne dokaže suprotno, ni odredbe člana 92. stav 1. i stav 3. ZRSZ, nisu bile smetnja za traženo priznanje.

Suprotno žalbenim navodima kojima se pobija rješenje o ispravci, protivnik predlagača prvu žalbu, protiv rješenja o priznanju stranih sudskih odluka, nije izjavio samo zbog greške u pisanju i nesaglasnosti izreke tog rješenja sa sadržajem odluke čije priznanje je traženo. On je naime tom žalbom pobijao rješenje i iz drugih razloga – ukazivanjem da mu nije bilo omogućeno da učestvuje u postupku koji je prethodio donošenju stranih sudskih odluka (što nije dokazao) i isticanjem da ne postoji uzajamnost (što takođe nije dokazao). Prema tome, nije istinita njegova tvrdnja da možda ne bi ni pisao žalbu da nije bilo te greške, zbog čega je morao platiti taksu, na čemu temelji neosnovan zahtjev za vraćanje iznosa uplaćenog na ime te takse.

Iz navedenih razloga, obe žalbe protivnika predlagača se ukazuju neosnovanim, slijedom čega je odlučeno kao u izreci, temeljem odredbe člana 235. tačka 2. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 36/09 i 91/16).

Odbijen je zahtjev predlagača za naknadu troškova žalbenog postupka, jer se ne radi o nužnom trošku koji ima u vidu odredba člana 387. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP. Ovo tim prije što su u odgovorima na žalbe, samo ponovljeni navodi koji su isticani tokom postupka.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić